

[Socialministeren.]

Betaling, der i Henhold til almindelig gældende Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere eller i Henhold til Overenskomst mellem Kommunen og dennes Arbejdere maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde eller, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, da efter Særoverenskomst mellem Arbejdsgiveren og de paagældende Arbejdere; dog kan der ikke ved saadan Særoverenskomst fastsættes højere Sætser end de, der er gældende efter de almindelige Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere."

Paa dette Punkt er der, som man vil have lagt Mærke til, baade af Venstre i Folketinget og af Det konservative Folkeparti stillet Ændringsforslag, som blev nedstemt i Folketinget. Jeg skal ikke omtale dette nærmere, for eventuelt ærede Ordførere fra de to Partiers Side har berørt Spørgsmaalet.

I Stk. 2 til § 3 er angivet, hvem der skal betragtes som Arbejdsgiver; det er praktisk talt den, der har Forpligtelsen efter Ulykkesforsikringsloven. Endelig staar der i Stk. 3:

„En Arbejder anses ikke for arbejdsløs i Arbejdsløshedslovgivningens Forstand i de ledige Dage (Uger), der er en Følge af den i nærværende Lov paabudte Arbejdstidsforkortelse.“

Loven skulde træde i Kraft straks og have Gyldighed indtil 31. Marts 1936.

Der har fra Det konservative Folkepartis Side været høvedet gentagne Gange i Folketinget, at det i Virkeligheden var muligt at gennemføre tilsvarende Regler ad administrativ Vej, at en saadan Lov altsaa egentlig skulde være overflødig. Jeg har heroverfor gjort gældende, at det kan man ikke i al Almindelighed sige. Der foreligger en nøjere juridisk Undersøgelse af disse Problemer, men Grundlaget for Udgifter fra det offentlige Side er jo saa mangfoldigt: særskilte Love, Finanslovbevilling, Praksis o. s. v., at man ikke i al Almindelighed kan sige noget om, hvorvidt Administrationen har en saadan Beføjelse, eller den ikke har det. Hertil kommer, at det for en Regering, en Række Fagministre, naturligvis er meget ubehageligt i hvert enkelt Tilfælde at skulle skønne over, hvorvidt man har en saadan Hjemmel eller ikke har det. Som Følge heraf har man ønsket fra Regeringens Side at faa en saadan almindelig Bemyndigelseslov som nærværende.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Stensballe: Dette Lovforslag er jo, om jeg saa maa sige, ogsaa en gammel Traver, i hvert Fald i Folketinget, idet det har været behandlet der 3 Gange, uden at det nogen Sinde er naaet herover til Behandling i Landstinget før nu i Dag.

Jeg kan straks udtale, at som Lovforslaget nu er formet, er vi, om end med nogen Betænkelighed, villige til at tiltræde de fleste af dets Afsnit; men Lovforslaget, som er af midlertidig Karakter, er jo nu ogsaa begrænset til at indeholde Bestemmelser om nedsat Arbejdstid for Arbejder, iværksat af Stat eller Kommuner; samtidig bestemmes det, at der over for de hidtil beskæftigede sker den samme forholdsvise Nedgang i Ugeførtjehesten som i Arbejdstiden og Arbejdsugen, og at der for de bortskaarne Arbejdsdage eller Arbejdstimer ikke kan betales Arbejdsløshedsunderstøttelse. Alt dette har den højtærede Socialminister jo lige gjort Rede for.

Der er dog en af Paragrafferne, som vi maa ønske en Tilføjelse til, og det er § 3. Der staar i § 3, 1ste Stykke, at de i denne Lov omhandlede Arbejder skal være at vederlægge med den Betaling, der i Henhold til almindelig gældende Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere eller i Henhold til Overenskomst mellem Kommunen og dennes Arbejdere maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde eller, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, da efter Særoverenskomst mellem Arbejdsgiveren og de paagældende Arbejdere. Der maa vi ønske, at der indsættes efter Ordene „hvor saadan Overenskomst ikke foreligger“ Ordene: „da til den paa vedkommende Egn for saadant Arbejde almindelig gældende Løn“, hvorefter saa kommer: „eller efter særlig Overenskomst mellem Arbejdsgiveren og de paagældende Arbejdere“, saaledes at dette Alternativ ogsaa kommer ind i Loven. Vi maa kræve af en Lov af denne Art, selv om den er midlertidig, at den skal være neutral paa alle Punkter, og efter vor Formening bliver den først dette, naar denne Tilføjelse kommer ind i § 3. Vi mener, at dette Spørgsmaal maa nøjere overvejes i et Udvalg, for at man kan søge frem til en Gennemførelse af dette Lovforslag, og jeg skal derfor ved denne Behandlings Afslutning tillade mig at stille Forslag om Nedsættelse af et Udvalg.

A. Johansen: Jeg skal i Tilslutning til de af den højtærede Socialminister fremsatte Udtalelser og under Hensyn til, at det forhaabentlig vil lykkes i det bebudede Ud-